

[Justitsministeren.]

Tilfælde jeg, selvfølgelig tage sig af den Sag som af alle andre begrundede Klager, man maatte modtage.

Jeg er senere, som det ofte gaar, kommet i Tanker om, hvad det var; det ærede Medlem Hr. J. S. Foget spurgte om. Jeg tror, det gik ud paa, om den offentlige Administrations Tjenestemænd ikke havde samme almindelige Retsstilling i Retssager som almindelige Borgere. Saa almindeligt, som Spørgsmaalet er stillet, maa jeg ogsaa svare i Almindelighed: jo, det har de, men jeg har set Eksempler, bl. a. hvor det har drejet sig om Ministre — og jeg vil haabe, at Domstolene og Retsmyndighederne vil anvende samme Fremgangsmaade fremtidig —, paa, at de ikke haler en op som Vidne, naar de kan nøjes med en rent tjenstlig Erklæring. For saa vidt kan man altsaa sige, at de ikke altid har den samme almindelige Retsstilling.

Den ærede Ordfører Hr. Aksel Larsen sagde til Slut over for det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, som vel i øvrigt selv vil svare ham, at der ikke var nogen Rimelighed for som Socialdemokrat at forsvare, at et politisk Politi fandtes i en kapitalistisk Stat, thi der var stor Forskel paa et politisk Politi i et socialistisk Samfund og i en kapitalistisk Stat. Det ved jeg ikke noget om, for jeg kender ikke noget socialistisk Samfund, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kender heller ikke noget. Spørgsmaalet skal stilles saaledes op: Er det ikke langt rimeligere at forsvare et politisk Politi i et demokratisk Samfund, end det er at forsvare det i en Diktaturstat, der misbruger det politiske Politi?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedtoft-Hansen: Der er altsaa efter det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Opfattelse Forskel paa, om et politisk Politi virker i et kapitalistisk Land eller i et socialistisk Land. Der er overhovedet den Haardknude, alle Diskussioner, naar man skal diskutere med Kommunisterne, gaar op i, at alting er tilladt i Sovjetunionen; alt det, der foretages i andre Lande, som Kommunisterne dér angriber, er tilladt i Sovjetunionen, og Begrundelsen er, at det er et socialistisk Samfund. Nu halter denne Parallel i det foreliggende Tilfælde, fordi jeg udtrykkelig i Relation til det politiske Politi nævnte et konkret Tilfælde om en *Socialdemokrat*, som var

blevet anholdt, og det er desværre ikke et enkelt Tilfælde, men der er Hundreder andre. En Socialdemokrat, en Trotskijist eller en Mand eller Kvinde, der tilhører den kommunistiske Opposition, er i Sovjetunionen „Statens Tjende“ og forfølges af det politiske Politi.

Nu ved jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem beklager sig over, at jeg og alle andre har den Fordel i denne Diskussion, at Angreb paa Sovjetunionen er tilladt (*Aksel Larsen:* Det er de.) . . . Ja, det ærede Medlem siger, at de er tilladt. Og derfor vil jeg gerne spørge: Gaar det ærede Medlem da ikke ind for, at alle, der ikke er absolutte Tilhængere af det kommunistiske Samfundssystem, forfølges i Sovjetunionen? Giv os ellers en Forklaring paa Trotskij-Tilfældet, en fornuftig Forklaring, det har vi ikke kunnet faa endnu. Sluttelig vil jeg gerne bede det ærede Medlem tage Stilling til det Citat, jeg anvendte. Er det ikke rigtigt, at det i Lenius Brochure, „Radikalismen“, en Barnesygdom i Kommunismen“, er foreskrevet de kommunistiske Medarbejdere, naar de arbejder i de reformistiske Fagforeninger, at anvende List, Snubed, illegale Metoder, Fortielse og Hemmeligholdelse af Sandheden? Jeg udbeder mig et klart Svar, ja eller nej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg takker den højtærede Justitsminister for den faldne Udtalelse. Justitsministeren udtaler dér, at Spørgsmaalet er holdt paa en saa almindelig Maade, at han kun kan svare ret almindeligt. Jeg tillader mig at udtale, at det ikke er min Skyld, idet jeg blev forhindret i at give det en mere koncis Form. Jeg vil gerne understrege, at det, der er Tale om her, er, at man under en Retssag fra Landbrugsministeriets Side har givet Direktiver, i alle Tilfælde har fremsat Anmodning om at lægge de af Landbrugsministeriet fremsatte polemiske Bemærkninger til Grund for Bedømmelsen af hele Sagen, og endvidere dette, at Politiet har anmodet om Oplysninger vedrørende Anvendelsen af en ret stor Sum, nemlig et Beløb af over 78 000 Kr., og at Ministeriet har nægtet at give disse Oplysninger. Jeg synes, dette er af en saa principiel Natur, at det begrunder, at jeg har fremført et saadant Spørgsmaal, for hvis Ministeriet har Ret til at undlade at svare paa en saadan Anmodning, er vi ikke inde under Demokrati, men saa er vi inde under noget i Retning af Diktatur.